

РЕШЕНИЕ

№ 2236

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 22.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: ПОЛИНА ЯКИМОВА

при участието на секретаря Илияна Василева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **3223** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Я. Б. Ч. от Г. Б., У. „Д. Д.” № 3, . 1 не е доволен от ревизионен акт № 900641/ 25.01.2010 г., издаден от Юлия Траянова, главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., офис Б., потвърден с решение № 396/ 24.03.2010 г. на директора на Дирекция „, и У. на И. – С. в частта относно доначислен ДДС в размер на 2267,12 лв заедно с лихва, възлизаща на 808,23 лв.

Подателят на жалбата излага, че е закупил лек автомобил „Мерцедес Бенц” модел I 220 CDI от германско дружество, за което е издадена фактура № 955 9888 на 17.10.2007 г. на стойност 36 300 евро, от която 30 504,20 евро и 19% ДДС в размер на 5765,80 евро. Приемайки, че начисленият от доставчика ДДС представлява „данък по този закон” по смисъла на чл. 26, ал. 3, т.1 от ЗДДС, органът по приходите го взема предвид при определяне на данъчната основа по фактура № 955 988/ 17.10.2007 г. в размер на 72 146,63 лв, върху която сума начислява данък в размер на 14 429,33 лв и съответните лихви.

Позовавайки се на потвърждаващото РА решение, Ч. подчертава, че по негово искане от данъчната администрация на Г му е възстановена сумата 5 795,80 евро ДДС, вследствие на което е издадена и нова фактура от доставчика без ДДС.

При изложените факти искането до съда е за отмяна на акта. Не се претендират разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция “ОУИ” при ЦУ на НАП, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата.

Представителят на прокуратурата е на становище, че тя е неоснователна.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № 900641/ 07.10.2009 г., издадена от Елена Витанова, началник отдел „Контрол” в ТД на НАП – Б., връчена на оспорващия на 14.10.2007 г., е възложена ревизия обхват задълженията му по ЗДДС за периода 01.11.2007 г. – 30.11.2007 г. Издателят на ЗВР е упълномощен за това със заповед № 66/ 30.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – Б.. Определени са ревизиращ екип и двумесечен срок за приключване на производството.

На 23.12.2009 г. е съставен ревизионен доклад № 900641, срещу чиито констатации възражения не са постъпили. Установените от екипа факти са, че на 17.10.2007 г. Ч. купува употребяван автомобил марка Мерцедес Бенц от Ауто Хене ГмбХ, Г, за което дружеството, с VIN DE* е издало фактура № 955 988/ 17.10.2007 г. с цена на придобиване 30504,20 евро и ДДС 5795,80 евро. Превозното средство е въведено на митническата територия на Р Б на 19.10.2007 г. На 22.10.2007 г. е подадена акцизна декларация и е заплатен акциз в размер на 1150 лв. Видно от приложенията към заявлението за регистрация на моторното превозно средство, в Г датата на неговата първа регистрация е 19.07.2007 г. При данните, че автомобилът е ново превозно средство по смисъла на § 1, т. 17 от ЗДДС с оглед обема на двигателя му – 2151 куб см, предназначението за превоз на пътници и обстоятелството, че към датата на данъчното събитие не са изминали 6 месеца от първоначалната му регистрация, приходният орган приел, че е налице вътреобщностно придобиване на ново превозно средство от Ч., което не е декларирано по реда на чл. 168 от ЗДДС и не е внесен дължимият данък върху данъчна основа, определена по реда на чл. 26 от ЗДДС – 72 146,63 лв. Последната е представена като сбор от сумите 30 504,20 евро x 1,95583 + 5795,80 x 1,95583 + 1150/ При данъчна ставка от 20 % дължимият данък е 14 429,33 лв.

В издадения на 25.01.2010 г. и съобщен на жалбоподателя на 01.02.2010г. ревизионен акт са възприети констатациите и изводите на екипа.

На 08.02.2010 г. е депозирана жалба по реда на чл. 152 от ДОПК. Според подателя й в данъчната основа на доставката не следва да се включат платеният от Ч. ДДС в Г и внесенят акциз. Дължимият ДДС по доставката възлиза на 12 162,21 лв с лихва съгласно ЗЛВДТДПДВ – 3599,43 лв, но не и колкото е определил органът по приходите. Искането до ответника е за отмяна на РА единствено в частта относно сумата, надвишаваща 12 162,2 лв, съответно лихви в частта над 3599,43 лв.

Приемайки, че предмет на спора пред решаващия орган е доначисленият ДДС в размер на 2267,12 лв върху левовата равностойност на платения ДДС на доставчика /11335,60 лв x 20%/, директорът на дирекция ”ОУИ” потвърдил акта в цитираната част. Съображенията му са в насока, че данъчната основа по смисъла на ЗДДС е стойността, върху която се начислява или не се начислява данъкът в зависимост от това, дали доставката е облагаема или освободена. В случая ДДС е начислен неправомерно от доставчика АУТО ХЕНЕ ГмбХ, но независимо от това за данъчна основа по вътреобщностното придобиване следва да се приеме цялата сума, документирана от дружеството – сборът на данъчната основа и начисления ДДС. Аргументите са по чл. 64, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 26 от закона, определящ, че данъчната основа се формира на базата на всичко, което включва възнаграждението, дължимо от доставчика на получателя във връзка с доставката, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Начислената окато ДДС сума от германския доставчик според ответника не представлява „данък по този закон” по смисъла на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, където е предвидено изрично, че данъчната основа включва и задължението за акциз. В

мотивите на решението се съдържа препращане към становище на ЦУ на НАП от 04.06.2009 г., като е посочено, че ако впоследствие сумата на данъка се възстанови от доставчика на жалбоподателя като недължимо платена, следва да се извърши корекция, като се издаде протокол по чл. 117, ал. 4 от ЗДДС, въз основа на издаден от доставчика коректен документ /кредитно известие или анулиране на погрешно издадена фактура или издаване на нова фактура/.

В изпълнение на горните указания Ч. предприел действия по възстановяване на платения на германския доставчик ДДС, което е сторено, видно от извлечение от банковата му сметка в УНИКРЕДИТ БУЛБАНК , Регионален филиал Б., в което е вписано „възстановяване ДДС по фактура 955988 Ауто Хене /Erstattung MWST zu RG 955 988 AUTO HENNE/

В съдебно заседание на 22.06.2010 г. по делото бе приета фактура, издадена от АУОТ ХЕНЕ ГмбХ с коректно отразена данъчна основа в размер на 30504,20 евро, която не включва ДДС. Всички останали реквизити на счетоводния документ досежно описанието на стоката, доставчика, получателя, идентификационния номер на превозното средство /рама/ съвпадат с наличните в приложената към ревизионната преписка.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Жалбата е допустима като депозирана чрез решаващия административен орган чрез пощенски оператор на 16.04.2010 г. при данните, че решение № 396 от 14.03.2010 г. е връчено на Ч. на 06.04.2010 г.

При установените факти съдът намира от правна страна следното:

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Издаден е в предвидената от закона форма - чл. 120 от ДОПК, като съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно - неразделна част от него е и ревизионният доклад, съдържащ съображенията на екипа. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаване на акта, които да опорочават фактическите изводи на органа по приходите. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред.

След възстановяване на начисления от доставчика на жалбоподателя данък добавена стойност отпада характеристиката „дължимост по доставката” на начисления ДДС по смисъла на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС. С оглед заявеното оспорване на жалбата в съдебно заседание очевидно ответникът е на становище, че на Ч. следва да бъде отказана заявената в настоящето производство корекция.

Разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК, приложима съобразно § 2 от ДР на ДОПК задължава съда да вземе предвид и фактите, настъпили след издаване на административния акт, стига те да имат значение за законосъобразността му. В рамките на спора между приходната администрация и задълженото лице дали данъчната основа по фактурата, обективираща вътреобщностно придобиване, трябва да се увеличи с начисления от германското дружество ДДС, ответникът е пояснил изрично възможността за последващо възстановяване на ДДС. Издаването на коригиращата фактура след датата на издаване на РА е новонастъпило обстоятелство, което следва да бъде взето предвид от настоящата инстанция. Изводът се подкрепя от правомощията на административния съд по чл. 160 от ДОПК, сред които не е предвидена възможност за отмяна на акта с връщане на преписката на приходния орган за произнасяне с оглед новонастъпилите факти, а задължение в съответствие със събраните по делото

доказателства да се произнесе по същество на спора. По тези съображения съдът приема, че в частта, с която е установено задължение по ЗДДС в размер на 2267,12 лв върху данъчна основа, включваща начисления от АУТО ХЕНЕ ГмбХ ДДС на доставчика /11335,60 лв x 20%/, следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора само жалбоподателят има право на разноски, но съдът не е властен да присъди такива поради липса на заявено искане.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на Я. Б. Ч. от Г. Б., У. „Д. Д.” № 3, . 1, ревизионен акт № 900641/ 25.01.2010 г., издаден от Юлия Траянова, главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., офис Б., потвърден с решение № 396/ 24.03.2010 г. на директора на Дирекция „. и У. на И. – С. в частта относно доначислен ДДС в размер на 2267,12 лв заедно с лихва, възлизаща на 808,23 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: